

Enseignement bilingue: fluctuations, contrastes, problématiques communes

Δίγλωσση εκπαίδευση: παραλλαγές, αντιθέσεις, κοινοί προβληματισμοί

Οι αντιθέσεις και διαφορές που υπάρχουν στα δίγλωσσα σχολεία διαφόρων χωρών, εντοπίζονται στην ονομασία τους (ευρωπαϊκά, διεθνή ..), στον αριθμό των διδακτικών ωρών που αφιερώνονται στη δεύτερη γλώσσα, στα αναλυτικά προγράμματα σπουδών κτλ. Πάντοτε όμως, υπάρχει ένα κοινό στοιχείο: Ένα ή περισσότερα από τα «μη γλωσσικά» μαθήματα διδάσκονται και στην πρώτη και στη δεύτερη γλώσσα. Αν και δεν πρέπει να ξεχνάμε πως, κάθε σχολείο έχει άλλη άποψη για το ποια είναι αυτά.

Είναι εμφανές ότι, οι αιτίες μιας τέτοιας ανομοιογένειας, οι οποίες δεν είναι πάντοτε εμφανείς, δεν βρίσκονται μόνο στις ιδιαιτερότητες που έχει το εκπαιδευτικό σύστημα κάθε χώρας. Βρίσκονται κυρίως στην ποικιλομορφία των διδακτικών στόχων τους. Οι στόχοι βέβαια που διαφαίνονται είναι συνήθως γλωσσικοί: μαθαίνουμε καλύτερα μια γλώσσα χρησιμοποιώντας την λειτουργικά. Βέβαια, εκτός από αυτό, μία δίγλωσση διδασκαλία έχει σα σκοπό τη βελτίωση των γνωστικών δεξιοτήτων του μαθητή, την προσφορά γνώσεων που αφορούν σε κάποιο συγκεκριμένο «επιστημονικό» γνωστικό αντικείμενο και- από τη στιγμή που επιτρέπει την προσέγγιση διαφορετικών πολιτισμικών αξιών- την κατανόηση και αποδοχή του Άλλου. Αναρωτιόμαστε βέβαια, πόσο ξεκάθαροι είναι οι διδακτικοί στόχοι κατά τη δημιουργία και λειτουργία των δίγλωσσων σχολικών μονάδων.

Κάποιοι από τους κοινούς προβληματισμούς που αφορούν στα δίγλωσσα σχολεία και κυρίως στη διδασκαλία των μαθημάτων στη δεύτερη γλώσσα, είναι η μορφή των αναλυτικών προγραμμάτων και των περιεχομένων των μαθημάτων, η σύνδεση και συσχέτισή τους με την πρώτη γλώσσα, η μεθοδολογία, το είδος και η μορφή της αξιολόγησης και των πιστοποιήσεων, καθώς και το πολύ σοβαρό θέμα της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών.

Οι παραπάνω προβληματισμοί θέτουν τις βάσεις για ουσιαστική διδακτική έρευνα, κυρίως σε σχέση με τα δίγλωσσα σχολεία όπου τα γαλλικά διδάσκονται ως δεύτερη γλώσσα.